కథా కౌముది

అంతా ఒకరి మంచికే

ఎలక్ట్రాన్

చిన్నపట్నుంచీ నాకు పోలీసంటే మహా చెడ్డ అభిమానం. సమాజంలో నేరప్రవృత్తి కలవారినందర్నీ సినిమాల్లో చివరికి కటకటాల వెనక్కి పంపడం నాకు భలేగా అనిపించేది. అయితే నేరాల భాష్యం చెప్పడం అంతసులువైన సంగతి కాదు. ఈ సంగతి నేను పట్టుదలతో పోలీసు శాఖలో ప్రవేశించే పెద్ద అర్హత పట్టా సాధించిన తర్వాత కానీ తెలియలేదు. ఒకరు కష్టపడి సంపాదించింది మరొకరు చోరీ చెయ్యడం నేరం. నా చిన్నప్పుడు నాయనమ్మ ఓ నాలుగ్గంటలు శ్రమించి లడ్డూలు చేసి, పిల్లలకి ఒకటి చేతిలో పెట్టి, మిగిలినవి ఓ జాడీలో ఉంచి అటకమీద ఉంచేది. ఆవిడ తాపత్రయం అంతా ఓ నాలుగైదు రోజులు పిల్లలకి మిఠాయి పెట్టడం. అయితే మధ్యాహ్నం వేళ పెద్దలు కునుకు తీసేవేళ, నిచ్చెన వేసుకొని పైకెక్కి ఆ లడ్డూలని స్వాహా చేసేవాళ్లం. “వెధవాయిల్లారా!నిచ్చెన జారితే కాలో చెయ్యో విరుగుతుంది. ఇకనుంచీ పిల్లకాయకో రెండు చొప్పున చేసి ఊరుకుంటాను. అంతకు మించి ఇలా అటకలనెక్కి మూడూ నాలుగూ ఒకే రోజున తింటే ఆరోగ్యం పాడౌతుంది” అని మందలించేది. ఆ మందలింపే ఒక ముద్దైన శిక్షగా భావించే వాళ్ళం.

నేను ఉన్నత పాఠశాలలో పన్నెండో తరగతి పెద్ద పరీక్షలు రాస్తున్నప్పుడు నా వెనకబెంచిలో కూర్చున్న కోటి నా సమాధానపత్రాల్ని గెద్దకళ్లతో చూసి నకలు దించేస్తోంటే పర్యవేక్షకుడు పట్టుకొన్నాడు. కోటి గాణ్ణి పట్టుకోవడమే కాదు, వాడికి కనిపించేటట్లు నేను కాస్త జరిగి కూర్చున్నానని నన్నూ చీవాట్లు వేశాడు. ఒళ్ళంతా ఆభరణాలు దింపుకొని పేరంటానికి వెళ్ళే ఇల్లాళ్ల ఇళ్ళలో దొంగతనాలు జరగమంటే జరగవూ? చోరీ చెయ్యడానికి అవకాశమిచ్చినవాడు కూడా మౌలికంగా నేరస్థుడేనన్నమాట!

బలాత్కారాలు రోజురోజుకీ పెరిగిపోతున్నాయి. కారణమేమిటీ అంటే కామోద్రేకం. ఈ కామోద్రేకనికి కారకులెవ్వరూ అంటే సమాజంలోని కొందరు అని జవాబు తప్పించి ఇతరత్రా వివరణ ఇవ్వడానికి నేను సాహసించ లేను.

ఇకపోతే అవినీతి. అవినీతిని నిర్వచించడమూ కష్టమే. దానికి శతకోటి రూపాలు. అనంతకోటి మార్గాలు. ధన దారిద్ర్యమూ, ధనాశా రెండూ కారణాలే. ఉద్యోగరీత్యా చేయాల్సిన విధుల్ని అదనపు సంపాదనతో ముడిపెట్టి చెయ్యడం. తనని ఎన్నుకొన్న ప్రజల ప్రాంతానికి ప్రయోజన ప్రణాళికలు ఎందుకు జరగటల్లేదని ప్రశ్నించడానికి ప్రశ్నకింతని వసూలు చేసుకోవడం.

ఇంకొకటి అవసరంకొద్దీ ప్రజలే ప్రోత్సహించేది. రైలెక్కిన తర్వాత చేతులు తడిపి పడకలు సాధించడం, లేదా దళారీల ద్వారా టికెట్లు సాధించడం. తత్కాలిక రిజర్వేషన్లు రైల్వే ఆదాయాన్ని అధికార పూర్వకంగా పెంచే మార్గం. దేవాలయాల్లో దళారీల ద్వారా శీఘ్రదర్శనాలు చేసుకోవడం. లేదా అధికరపూర్వకంగా అదనపు రుసుములు చెల్లించి శీఘ్రదర్శనాలు చేసుకోవడం. ఈ రెండో అంశాన్ని మరీ తప్పు పట్టకూడదు. ఎందుకంటే అలా కూడిన సొమ్ముతో సమాజ ప్రయోజన కార్యాలని కొంతైనా నిర్వహిస్తున్నారు కాబట్టి. ఇటువంటి భక్తులమీద స్వామివారి, అమ్మవార్ల అనుగ్రహం కూడా ఒకింత ఎక్కువ ఉంటుందేమో తెలియదు.

మద్యపానం సమాజ హితం కాదు. అయితే ప్రభుత్వాలే ఖజానాలు నింపడంకోసం మద్య విక్రయాన్ని ఇతోధికంగా ప్రోత్సహిస్తున్నాయి. కేరళలో కొబ్బరినూనెలో కాలుష్యాలుంటే అది నేరం. ఎందుకంటే అక్కడ అది వంట నూనె. అదే బీహారులో సెంటు కొబ్బరి నూనె అమ్మితే అది నేరంకాదు. ఎందుకంటే దాన్ని తలకే రాసుకుంటారుకాని, వంట కోసం ఉపయోగించరు కాబట్టి.

అయితే పోలీసులు దొంగల్ని, మోసగాళ్ళని, అవినీతిపరుల్నీ, బలాత్కారాలు చేసే వారినీ, హంతకుల్ని, అపహరణకర్తల్ని, ఆటంకవాదుల్ని– ఇలా ఎందరో నేరస్థులనందర్నీ చుట్టబెట్టడానికి నిరంతరమూ ప్రయాస పడ్తున్నా, చట్టంలో ఉన్న అనేకానేకమైన లోపాల్ని, రాజకీయపరమైన ఒత్తిళ్లను, వెసులుబాటులుగా తీసుకొని నేరస్థులు శిక్షా పరిధుల నుంచి బయటపడిపోతున్నారు. కోర్టులది ఒకటే న్యాయం. వందమంది నేరస్థుల్ని వదలొచ్చుకానీ ఒక్క నిర్దోషికి మట్టుకు శిక్ష పడ కూడదు.

ఇలాంటి ఎన్నో కేసుల్ని సాధించినా, ఎన్నో కేసుల్లో అపజయాలు ఎదురైనా, కొన్ని అనుకోని సంఘటనలు పోలీసుల్ని చాలా విచిత్రకరమైన పరిస్థితుల్లోకి నెట్టి పారేస్తాయి.

రాత్రి పదింటికి పెద్దాయన కమిషనర్ గారి వద్ద నుంచి వెంటనే వచ్చి కలుసుకొమ్మని ఫోనొచ్చింది. కౌగిలి వదిలించుకొని వెళ్ళే వయసు దాటి పోవడంతో, ఇల్లాలినుంచి ఏ విధమైన నసుగుళ్లు, సణుగుళ్లు రాకపోవడం మూలాన. నిద్రకుపక్రమించడానికి సిద్ధమౌతున్న నేను వెంటనే దుస్తులు మార్చుకొని, కారు తీసుకొని బయలు దేరాను. ఆయన బంగాళా దర్వాను గేటు తీసి, నాకో సలాం కొట్టి, 'అయ్యగారు మీ కోసం ఎదురు చూస్తున్నారు,' అంటూ లోపలికి పంపాడు. బలరాం గారు ముందు హాల్లో ఎదురు చూస్తున్నారు.

"రావయ్యా, శ్రీరాం కూర్చో. ముందస్తుగా ఓ కప్పు కాఫీ తాగి, నిద్రమత్తేమైనా ఉంటే దూరం చేసుకో !" అంటూ ఫ్లాస్క్ లోని కాఫీని రెండు కప్పుల్లో పోసి, ఒకటి నాకందించి రెండోది తను తీసుకొన్నాడు. పర్వాలేదు, విజయవాడ ప్లాట్ ఫారం మీద దొరికే కాఫీ కన్నా బావుంది. కానీ చెన్నై కాఫీకన్న తీసికట్టే. నెమ్మదిగా పెద్దాయన ఓ చెడు కబురు చెప్పాడు.

"మన స్థానిక శాసనసభ్యుడు రాయుడిగారి మనవరాలు సుభద్ర అనే అమ్మాయి మన నగరం సువిద్యా పి.జి కాలేజీలో బోటనీ లెక్చరర్ గా పనిచేస్తోంది. ఆమె నాలుగురోజుల్నించీ ఐపూ పత్తా లేకుండా పోయింది. మునగపాడు పంచాయితీ బోర్డు ప్రెసిడెంట్ శోభనాద్రి కొడుకు అర్జున్ అనే ఓ యువకుడు అదే కాలేజీలో ఫిజికల్ ట్రైనింగ్ బోధకుడిగా పని చేస్తున్నాడు. జిల్లా స్థాయి మాజీ క్రికెట్ ఆటగాడు. అతగాడు లేవదీసుకుపోయాడని రాయుడుగారి నమ్మకం. గోల చేయకుండా, రెండోకంటికి తెలియకుండా ఆ కుర్రాడూ, కుర్రదీ ఎక్కడున్నారో కనుక్కొని, బలవంతంగానైనా తీసుకురమ్మని రాయుడుగారు స్వయంగా వచ్చి చెప్పి పోయారు. ఆ భారం నీ మీద పెడ్తున్నాను."

యువరాణి మణిహారం పోయిందని చెప్పడం ఒక వింతైతే, శతృదేశపు బందిపోటుతో లేచిపోయిందని చెప్పడం మరో వింత!

ఈ నాటి చాలా ప్రేమ పురాణాలు కుల, మత పట్టింపుల్తో, వంశ గౌరవ ప్రతిష్టలతో ముడివడి సంఘర్షణలకీ, హత్యలకీ, ఆత్మహత్యలకీ దారితీస్తున్నాయి. పురాణ కాలం నుంచీ ఈ ప్రేమ పురాణాలు జరుగుతోనే ఉన్నాయి. చరిత్ర పుటలు తిప్పితే ఎన్నో అమరప్రేమ గాథలు. గడపలుదాటి, సమాజపు పరిధులు దాటి, పోలీసు ప్రాంగణంలోకి ఇలాంటి సమస్యల్ని తీసుకువస్తే పరిష్కారాలు అంత సులువు కాదు. వయో పరిమితికి తక్కువగా ఉన్న కేసులైతే శిక్షాస్మృతిని ఎలాగో అమలుపరచ వచ్చుకాని, వయోపరిమితిని మించిన యువతీ యువకులు ఒకరినొకరు యిష్ట పడితే అది చట్టం ఆమోదించిన ప్రేమాయణమే తప్ప నేరాయణం కాదు.

ఇదే సంగతి పెద్దాయనతో అన్నాను.

"నిజమేనయ్యా! కార్బైడ్ తో పచ్చికాయాల్ని ఎలా పండించేస్తున్నారో, సినిమాలు, టీవీ షోలూ, నీలి చిత్రాలు, కుర్రకుంకల్ని కూడా పండించేస్తున్నాయి. లేచిపోవడాలూ, పరస్పరాంగీకార సంయోజనాలూ, బలాత్కారాలు విద్యార్థి దశనుంచే ఆరంభమైపోవడం విచారించదగ్గ విషయం. దినపత్రికల్లో కూడా ఒక పేజీ సినిమా వార్తలకే కేటాయించి ముద్రిస్తున్న సంగతులూ, చిత్రాలూ పత్రికాధిపతుల వ్యాపారదృష్టిని సూచిస్తున్నాయే తప్ప, సమాజానికి పరోక్షంగా తీరని హాని కలిగిస్తున్నాయని తెలుసుకోవాలి."

పడక్కుర్చీ ప్రవచనాలూ, వేదికమీద ప్రసంగాలు ఇలానే ఉంటాయి. ఆయన ప్రవాహానికి అడ్డుకట్ట వేస్తూ, "ఫోటోలున్నాయా సర్?" అని ప్రశ్నించాను. లేవన్నాడు. "నా ప్రయత్నం నేను చేస్తాను," అని సెలవు తీసుకొని, శుభరాత్రి చెప్పేసి బయట పడ్డాను.

ఆ మర్నాడు సువిద్యా పి.జి.కాలేజీకి వెళ్ళాను. ప్రిన్సిపల్ నారాయణి సాదరంగానే ఆహ్వానించి, “మా కాలేజీకి అమెరికా అధ్యక్షులవారి కూతురు వచ్చినప్పుడు మీరు వచ్చి భద్రతా ఏర్పాట్లు చెయ్యడం గుర్తుంది. కూర్చోండి,”అంది.

కూర్చున్న తర్వాత చెప్పబోయే విషయం సున్నితమైనది కాబట్టి, రహస్యంగా ఉంచాలన్న అభ్యర్ధనా పూర్వకమైన ముందరికాళ్ళ బంధం వేసి సంగతి చెప్పాను. కర్ణుడు తల్లి కుంతికి ఇచ్చిన శాపం మొత్తం స్త్రీ జాతికే కాబట్టి ఆవగింజలు నానని నోళ్లకి సంగతి చెప్పకుండా ముందంజ వేసే అవకాశం నాకు లేదు.

సంగతి విని ఆవిడ గలగలా నవ్వేసింది. “నెలలో నలుగురైదుగురు స్త్రీ ఉపన్యాసకులు వారికి విద్యార్థులు ప్రేమ లేఖలు రాస్తున్నారని పితూరీలు చేస్తోనే ఉంటారు. ఏం చేయగలం? ‘ఆ ఉత్తరాలు మీ అందాలకి గీటురాళ్ళు. ఎంతమంది అమ్మాయిలు మగ ఉపన్యాసకులకు ఉత్తరాలు రాస్తున్నారో మీకేం తెలుసు? మీ జాగ్రత్తల్లో మీరు ఉండండి చాలు,’ అని సర్ది పంపించేస్తున్నాను. ఇప్పుడు రాయుడిగారి మనవరాలు సుభద్ర, శోభనాద్రి కొడుకు అర్జున్ లేచిపోయారంటే మీరూ, నేనూ చేయగలిగింది ఏముంది?”

“మీరు చేసేదేమీ ఉండదు. ‘మా వివాహానికి బుద్ధిలేని పెద్దలు అడ్డు తగుల్తున్నార’ని వాళ్ళు ఫిర్యాదు చేస్తే మేము దగ్గరుండి వివాహం చేయించాలి. పెద్దలిద్దరూ అధికారం, పలుకుబడి ఉన్న మనుషులు. వోటుదారుల నిధులు. తంటా అక్కడే! సుభద్ర, అర్జున్ల ఫోటోలు కావాలి. లేచిపోతే పర్వాలేదు కానీ, అపహరణ జరిగితే మట్టుకు అది మా పరిధిలోకి వచ్చేస్తుంది!”

“నేనంత దూరం ఆలోచించ లేదు. ఒక్క నిముషం ....” అంటూ తన పి.ఏ.కి రెండు టీలు తెప్పించమని ఫోన్ లో చెప్పింది. కంప్యూటర్లోంచి ఆ యిద్దరి ఫోటోలు ప్రింటర్ కి కమాండ్ ఇచ్చి, రెండేసి చొప్పున మొత్తం నాలుగు ప్రింట్లు అందించింది. వాటిని శ్రద్ధగా చూస్తూ,”వీరిద్దర్నీ ఎక్కడని వెదకాలి? చిరునామాలు కూడా యివ్వండి!” అని అంటూన్న సమయంలో, ఓ పదేళ్ళ కుర్రవాడు రెండు టీలు కప్పుల్లో తీసుకువచ్చి బల్లమీద ఉంచాడు. “కాస్సేపు బయట ఉండు. బెల్ కొట్టగానే వచ్చి కప్పులు తీసుకు పో,” అంది.

ఇద్దరి స్వగ్రామ, స్థానిక చిరునామాలు ప్రింట్ తీసి ఇచ్చింది. “అర్జున్ పదిరోజుల క్రితం నెలరోజులు సెలవు కావాలని అడిగితే యిచ్చాను. విద్యార్థులకీ, యాజమాన్యానికీ ఆటలమీద అభిరుచి లేదు. కానీ నియమాల ప్రకారం ఆ శాల్తీ ఉద్యోగం క్రీడాప్రాంగణమున్నా, లేకపోయినా కాలేజీలో ఉండి తీరాలి. సుభద్ర తనకి ఒంట్లో నలతగా ఉందని వారం రోజుల క్రితం ఓ వారం రోజులు సెలవు కావాలని అడిగితే కొంచెం ఇబ్బందిగానే ఇచ్చాను. ఎంచేతనంటే క్లాసులు పోతాయి. ఇద్దరూ ముందుగానే ఆలోచించుకొని సెలవులు అడిగి ఉంటారు!”

ఎవరి గోదు వారిది. ఇక సంభాషణలు పొడిగించకుండా ధన్యవాదాలు తెలుపుకొని, గది వదిలి ముందు వరండాలోకి దారి తీశాను. టి కుర్రాడు బయట గోడావారగా నిలబడి ఉన్నాడు. “సర్! మీతో మాట్లాడాలి!” అన్నాడు. సరిగా అప్పుడే లోపల్నుంచి కాలింగ్ బెల్ వినబడింది. టి కుర్రవాడు నన్ను ఆగండి అని సంజ్ఞచేస్తూ, లోపలికి వెళ్ళి ఖాళీ టీ కప్పులతో బయటకు వచ్చాడు. నేను నెమ్మదిగా నడవసాగాను. టీ కుర్రవాడు నా పక్కనే నడుస్తూ, కాలేజీ ప్రాంగణంలో ఓ పెద్ద వేపచెట్టు కింద నున్న రేకుల షెడ్ వరకూ తీసుకుపోయాడు. అది టీ బడ్డీ. లోపల ఓ నడివయస్కుడు ఏవో పనులు చూసుకుంటున్నాడు. టీ కుర్రాడు నెమ్మదిగా నాతో అన్నాడు. “సర్! మీ మాటలు నాకు వినబడ్డాయి. వాళ్ళిద్దరూ ఎక్కడికి వెళ్ళారో నాకు తెలుసు!” అన్నాడు.

అక్కడే ఉన్న ఓ బల్లమీద కూర్చుని వివరాలు అడిగాను. ఆ కుర్రాడి పేరు సింహాద్రి.”సార్! వాళ్ళిద్దరూ తరుచూ కాలేజీ అయిపోయి అందరూ వెళ్ళిపోయిన తర్వాత ఇక్కడికొచ్చి వేడివేడిగా పచ్చిమిరపకాయ బజ్జీలు వేయించుకొని తింటారు. టీ తాగుతూ కులాసాగా కబుర్లు చెప్పుకొంటూ కాస్సేపు కూర్చుని వెళ్ళి పోతారు. వాళ్ళు శ్రీకాకుళం జిల్లాలో ని బారువ వెళ్లారనుకొంటాను. అక్కడ అర్జున్ అమ్మమ్మగారింట్లో పెళ్లిచేసుకొందామనుకొంటున్నారు!”

వెదకబోయిన తీగ కాళ్ళకి చుట్టుకొన్నట్లయింది. వెంటనే నా స్మార్ట్ ఫోన్లో గూగుల్ మహాశయుడిద్వారా వివరాలు లాగాను. సూక్ష్మంగా చెప్పాలంటే అది సముద్రతీరపు గ్రామం. అక్కడ మహేంద్రతనయ అనే చిన్న నది సముద్రంలో కలుస్తుంది. పర్యాటక కేంద్రంగా తీర్చి దిద్దే ప్రయత్నంలో విహార విరామ మందిరాలు (హాలీడే రిసార్ట్స్) వెలిసాయి. పెద్దమ్మ తల్లి గ్రామదేవత.

“సార్ మీరు వారిని వెదకడానికి కానీ వెడ్తరా?”

వెళ్లక తప్పదు. వెంటనే మరో ఆలోచన తట్టింది. కాకినాడనుంచి బారువ దరిదాపులుగా 370 కిలోమీటర్లు. సావధానంగా వెడ్తే ఓ ఎనిమిది గంటలు కారు ప్రయాణం. విశాఖలోనూ, శ్రీకాకుళంలోనూ కాస్త విశ్రాంతి తీసుకొన్నా మొత్తం పదిగంటల్లో వెళ్లిపోవచ్చు. శ్రీమతికూడా వస్తే ఇద్దరికీ ఉబుసుపోతుంది. అక్కడికంటే వెళ్లొచ్చుకానీ, అర్జున్ అమ్మమ్మ గారి ఇల్లంటే ఎలా వెతకడం? అర్జున్, సుభద్రల కోసం గాలింపు చెయ్యాలి. ఆ యిద్దరి ముఖ పరిచయం బాగా ఉన్న సింహాద్రి తోడుగా ఉంటే సహాయకరంగా ఉంటుంది. “సింహాద్రీ! నాతో బారువ వస్తావా?” అని అడిగాను.

“ఎప్పుడు సర్?”

“రేపు ఉదయమే! అయిదింటికల్లా బయలుదేరి.”

సింహాద్రి లోపలికి పరుగెత్తి అయిదు నిముషాలు తర్వాత వచ్చాడు. “నేను సిద్ధం సార్! నా బాస్ అనుమతిచ్చేశాడు! మీ ఇల్లెక్కడో చెబ్తే వస్తాను!” అన్నాడు.

“వద్దులే నీకు శ్రమవుతుంది. నేనే ఇక్కడకు వస్తాను. సిద్ధంగా ఉండు.”

ఇంటికి పోయి శ్రీమతికి కబురు చెప్పాను. ఎగిరి గంతేసినంత పని చేసి, వెంటనే బట్టలు సర్దే ప్రయత్నంలో పడి పోయింది. పెద్దాయనకి సూక్ష్మంగా కబురు చెప్పి మఫ్టీ దుస్తుల్లో నా శ్రీమతితో సహా నా కారులో వెడ్తున్నానని చెప్పాను. ఆఫీసువారి అనుమతితో స్వంతకారులో పొరుగూర్లకు ఆఫీసు పని మీద వెళ్ళే వెసులుబాటు మాకు ఉంటుంది.

ఆ మర్నాడు ఉదయం నేను సువిద్యా పి.జి. కాలేజీ చేరుకొనేసరికే, సింహాద్రి ఒక చేతి సంచీతో గేటు బయట నిలిచి ఎదురు చూస్తున్నాడు. మధ్యలో అనుకొన్నట్టుగానే రెండుమూడు చిన్న మజిలీలు చేసి, బారువ చేరుకొనే సరికి మూడయ్యింది. బారువ ఊర్లో ప్రవేశించేముందు కొన్ని గుడిసెలున్నాయి. ఒక గుడిసే ముందు జనాలు పోగయి ఉన్నారు.

“సర్! కారు ఆపుతారా?” అన్నాడు సింహాద్రి. అప్పటికే జనాల్ని చూసి నెమ్మదిగా నడుపుతున్న కారుని అపాను. సింహాద్రి కారు వెనక తలుపు తీసుకొని దిగాడు.

“అప్పాయమ్మ కొడుకొచ్చేశాడు!” అని ఎవరో గట్టిగా అరిచేశారు.

బక్కపలచటి ఓ ఆడమనిషి, “ఏరా సింహాద్రీ! మీ అమ్మకి వారంరోజులుగా సుస్తీగా ఉందని కబురంపితే యిప్పుడా రావడం? మధ్యాహ్నమే చిలక ఎగిరి పోయిందిరా! లోపలికి వెళ్ళి చూడు!” అంటూ రాగాలు తీసింది. నేనూ, శ్రీమతీ కూడా కారు దిగి లోపలికి వెళ్ళాం. సింహాద్రి తల్లి పార్థివ శరీరం మీద పడి రోదిస్తున్నాడు.

వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తూ వాడు చెప్పిన సారాంశం. ‘తల్లికి సుస్తిగా ఉందని రెండు నెలల జీతం ముందస్తుగా తీసుకొని నాలుగు వందలు మనియార్డరు చేశాడు. ఊరెళ్ళి తల్లిని చూసి వస్తానని మరికొంత అడిగితే యజమాని యివ్వనన్నాడు. రైలెక్కితే సామర్లకోటలో టికెట్ లేదని దింపేశారు. చేసేది లేక ఓపిక తెచ్చుకొని కాలవగట్టు రోడ్డమ్మట నడుచుకుంటూ తిరిగి కాకినాడ వెళ్లిపోయాడు. ఎందుకంటే యజమాని రెండుపూట్లా యింత తిండి పడేస్తాడు. దయతలచి మేమిద్దరమూ వాణ్ని బారువ తీసుకొచ్చాం!’

ప్రేమపావురాలు బారువ రాలేదని, అదంతా సింహాద్రి నిస్సహాయత ఆడించిన అబద్ధమని తేలిపోయిందని వేరే చెప్పనఖర్లేదు. తల్లీకొడుకుల పేగు బంధానికి సింహాద్రి తెగువ ఒక తార్కాణం. ఏ శక్తి నన్ను సింహాద్రిని కూడా తీసుకుపొమ్మందో తెలియదు కానీ, మధ్య జరిగినది ఒక వాస్తవమైనా, ఆఖరి అబద్ధం నా హృదయాన్ని కలిచి వేసింది. రెండు రోజులు అక్కడే విరామ మందిరంలో ఉండి, వాళ్ళ ఆచారాల కనుగుణంగా నా ఖర్చుతో కర్మ కాండలు చేయించి, పెద్దమ్మ తల్లి గుడికి వెళ్ళి అమ్మవారి దర్శనం చేసుకొని, సింహాద్రి చేతిలో కొంత సొమ్మించి తిరిగి వచ్చాం.

పది రోజుల తర్వాత సింహాద్రి తిరిగి కాకినాడ చేరుకొన్నాడు. సింహాద్రిని చదువులో పెట్టాను.

ఉపసంహారం: ఇంతకీ అర్జున్, సుభద్రలు ఎక్కడికీ పారిపోలేదు. రాయుడుగారి గృహాంతర్భాగంలోనే హాయిగా ఉన్నారు. బోర్డు ప్రెసిడెంట్ శోభనాద్రి తనమీద రాయుడుగారు కేసు పెడ్తారన్న భయంతో తన కండువా రంగు రాయుడిగారి కండువా రంగుకు మార్చడంతో, రాయుడు

గారి ఓట్ల బలిమి ఎక్కువైంది. అర్జున్ సుభద్రల వివాహం వైభవంగా జరిగింది. కమిషనర్ బలరాం గారి నోరు నూరు శాపనార్థాలు పెట్టినా కర్ణుడి ఒక శాపం ముందు ఎందుకూ పనికిరానివి కాబట్టి, నాయకుల ఆటలు కొనసాగుతోనే ఉన్నాయి. అయితే, సుభద్రార్జునులు లేచిపోయినా, పోకపోయినా, రాయుడుగారు చేసిన నోటి ఫిర్యాదుతో కమిషనర్ గారు స్పందించి నన్ను రంగంలోకి దింపక పోతే యాదృచ్ఛికంగా జరిగిన ఓ మంచి జరగకపోయి ఉండేదిగా..!?

Click here to share your comments on this story